

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
SIEGBERT ALBER

fremsat den 13. december 2001¹

1. Kommissionen har anlagt nærværende sag mod Kongeriget Belgien med påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til såvel Rådets direktiv 98/18/EF af 17. marts 1998 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe² (herefter »direktiv 98/18«) som EF-traktaten ved at have gennemført dette direktiv for sent eller ufuldstændigt.

ning til, at den kongelige anordning ville blive vedtaget i december 2000. På tidspunktet for indgivelsen af stævningen den 27. marts 2001, indført i Domstolens register den 28. marts 2001, havde Kommissionen endnu ikke fået meddelelse om fuldstændig gennemførelse af direktivet.

3. Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

2. Direktivets artikel 14 bestemmer, at medlemsstaterne senest den 1. juli 1998 skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet. Da Kommissionen hverken på dette tidspunkt eller senere modtog nogen meddelelse om nationale regler til gennemførelse af direktivet, tilstillede den den 11. august 1999 Kongeriget Belgien en åbningsskrivelse. I forbindelse med sit svar af 27. september 1999 fremsendte den belgiske regering kongelig anordning af 12. november 1981, der dækkede en del af det område, som direktiv 98/18 vedrører. Den belgiske regering henviste til, at der ville blive vedtaget yderligere en kongelig anordning til gennemførelse af direktivet. Ved skrivelse af 7. september 2000 fremsatte Kommissionen en begrundet udtalelse, som den belgiske regering besvarede ved skrivelse af 17. oktober 2000 med henvis-

1) Det fastslås, at Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 98/18/EF af 17. marts 1998 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe og i henhold til EF-traktaten, idet det ikke har givet meddelelse om de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme nævnte direktiv, eller idet det ikke har truffet de foranstaltninger, som er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

2) Den belgiske regering tilpligtes at betale sagens omkostninger.

1 — Originalsprog: tysk.

2 — EFT L 144, s. 1.

4. Den belgiske regering har såvel under den administrative procedure som under retsforhandlingerne for Domstolen henvist til den kongelige anordning af 12. november 1981 og til en kongelig anordning af 9. december 1998, hvori direktivet, i hvert fald delvis, skulle være gennemført. Den belgiske regering har dog såvel under den administrative procedure som under retsforhandlingerne for Domstolen erkendt, at direktiv 98/18 kun er blevet ufuldstændigt gennemført, og at en kongelig anordning til fuldstændig gennemførelse er under udarbejdelse.

medlemsstats interne retsorden ikke kan påberåbes som begrundelse for ikke at overholde forpligtelser og frister, der er fastsat i EF-direktiver, og derfor heller ikke som begrundelse for forsinket eller ufuldstændig gennemførelse af et direktiv. Da direktiv 98/18 på tidspunktet for udløbet af fristen i den begrundede udtalelse endnu ikke var blevet fuldstændigt gennemført i belgisk ret, har Kongeriget Belgien dermed tilsidesat sine forpligtelser efter fællesskabsretten.

5. Det følger af Domstolens faste praksis³, at det afgørende tidspunkt for vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger traktatbrud, er tidspunktet for udløbet af fristen i den begrundede udtalelse. Ved udløbet af den i den begrundede udtalelse af 7. september 2000 fastsatte frist på to måneder, der begyndte at løbe fra meddelelsen af udtalelsen, var den nævnte kongelige anordning under alle omstændigheder endnu ikke vedtaget.

7. Medlemsstaternes forpligtelse til at gennemføre direktivet i national ret følger dels direkte af direktivet selv, dels af artikel 249, stk. 3, EF, sammenholdt med artikel 10 EF. Da Kongeriget Belgien således ikke har efterkommet sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten, foreslår jeg Domstolen at dømme denne medlemsstat i overensstemmelse med påstanden.

6. Det fremgår ligeledes af Domstolens faste praksis⁴, at praksis eller forhold i en

8. Afgørelsen vedrørende sagens omkostninger følger af procesreglementets artikel 69, stk. 2.

3 — Dom af 30.11.2000, sag C-384/99, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 10633, præmis 16.

4 — Dom af 2.8.1993, sag C-303/92, Kommissionen mod Nederlandene, Sml. I, s. 4739, præmis 9, og af 12.2.1998, sag C-139/97, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 605, præmis 11.

Forslag til afgørelse

9. Jeg foreslår Domstolen at træffe følgende afgørelse:

- »1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 98/18/EF af 17. marts 1998 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe og i henhold til EF-traktaten, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme dette direktiv fuldstændigt.
- 2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.«